

tíðindablaðið

sosialurinTelefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 TórshavnÚtgevni: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyritaksstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalfmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Fólkaflokkurin enn einaferð

ONKUR vil móguliga við fyrsta eygnakast ilskast inn á, at vit enn einaferð taka fólkaflokkinn upp á tungu her í oddagrein blaðsins. Vil halda at nú er nóg mikið og at framhaldandi skrivning um henda flokk kann ikki bliva til annað enn endurtøku.

VIT harafturímóti halda hetta vera neyðugt, nú alt bendir á, at fólkaflokkurin sjálvboðin hevur latið seg neyðtaka av mannahatsku og høgækstremistisku linju Breckmanns. Tað er neyðugt at rópa varskó, at koma við ávaringum um, hvat eitt framtíðar stýri í Føroyum við fólkaflokksins stavnmanni við stýrisvøl hevur at bjóða okkum og komandi ættarliðum. Eisini endurtøkur eru neyðugar í hesum ótespiliga stríði móti antidemokratiskum og ultrakonservativu tendensunum í fólkaflokkinum.

VAKSANDI undirtøkan mannahetkur Breckmanns hevur fingið í fólkaflokkinum og millum fólk, eigur at fáa okkum at rakna við, áðrenn ov seint er. Tí fer henda undirtøkan at vaksa enn meira, so er greitt, at fólkaflokkurin kann gerast ein hóttan móti fólkaflokknum og persónliga frælsinum í hesum landi. Sum gongdin hevur verið í seinastuni og framhaldandi er tað, so eiga allar góðar kreftir í landinum at gera sítt til at steðga hesum óhugnaliga høgarráki. Hóast flokkurin hevur hampafólk í sínari skara, so hevur hann týðuliga víst, at so leingi stavnamaðurin kann draga atkvøður í land, so fer flokkurin ikki at tala at linju hansara. Frá at vera ein flokkur, sum aðrir flokkar fyrr kundu samstarva við, hevur hann nú sjálvur sett seg uttan fyri alla ávirkan og ábyrgd.

TAÐ hevur verið brigðað javnaðarfólk og øðrum samgongufólki, at tey ærliga og opið hava sagt, at tey vilja einki hava við fólkaflokkinn at gera, so leingi hesin flokkur rekur politisku og persónligu linju Breckmanns. Hetta siga tey er ódemokratisk... Nei, tað er einki annað enn natúrlig avleiðing av fólkaflokksins egna steðu ella manglandi støðutakan.

HENDINGARNAR nú í seinastuni benda ikki á, at hóvtligir fólkaflokkspolitakar, um teir tá eru til longur, hava nakað ynski um at reka annan politikk enn tann, sum stavnamaðurin setir út í kortið.

TAÐ hevur so sanniliga eydnast stavnmanni fólkaflokksins at gera seg kenda úti í stóru verð. Men í sínum fjeppari við apartheidpolitikarar

oddagrein

og ultrahøggravendar leiðarar hevur hann — sum umboð fólkaflokksins — gjørt landi okkara fyrri skommum. Sum rosinan í pylsuendanum hevur hann nú tikið upp samstarv við eina quislingastjórn, sum er stýrd av Suðrafrika. Ein stjórn, sum einki land viðurkennir.

VIÐ hesum mótarbeiða vit ST-samtøktum. Vit taka fyrsta stigið til at viðurkenna eitt land, sum bert Suðrafrika viðurkennir. Eitt land Suðrafrika hevur hersett.

ER hetta tað, sum fólkaflokkurin vil standa modell til, og er hetta tað, sum hann hevur at bjóða øðrum flokkum, hann móguliga ynskir at samstarva við í komandi samgongu!

SUM ketta úr høvdatrog kemur so andsfrendi stavnmannsins í Dagblaðnum og røpar bingo. Hann hevur funnið svarið, ið skal avdúka javnaðarflokksins tvístøðu. Hesin spyr, hví javnaðarflokkurin ikki ynskir at samstarva við eitt land sum Namibia, tá flokkurin gongur inn fyri samstarvið við Sovjet.

HENDA sammeting er púra burturvið og skal ØJR eisini sleppa at eta hana aftur í seg. Hvat viðvíkur Sovjetsamveldinum, so er hetta land viðurkent av øllum heimsins londum. Eingin samtíkt er heldur gjørd í ST, sum áleggur limalondum handelsbýskott o.l. móti Sovjetsamveldinum. Namibia harafturímóti er mandat undir ST. Tað er hersett av Suðrafrika, sum hevur sett eina quislingastjórn har. Henda stjórn umboðar ikki fólkid. Øll limalondini í ST hava kravt av Suðrafrika, at tað tekur seg úr Namibia. Hesum vil tað ikki lurtu eftir. Hetta er tað landið, sum Dagblaðið sammetir við Sovjet. (Forrestin, hví taka allir fólkafloksmenn undir við Sovjetsáttmálanum!)

TAÐ at føroyingar nú skulu til at gera avtalur við Namibia svarar rætt og slætt til at sviar undir seinna heimskriggi skuldu gjørt handelsavtalur við tyska hersetingarvaldið í Danmark. So einfalt er tað, at onkur fólkaflokksmaður átti at fingið eygni upp fyri hesum so «ósmáligum» ætlanum at fara í hóslog við slíka stjórn.

HÓAST tað kann vera líta landi okkara til óbótalan skaða, at fólkaflokkurin tekur slíkt stig, so mugu vit tó sanna orðtakið, sum sigur, «at einki er so ringt, at tað ikki er gott fyri okkurt». Tað góða í hesum er, at við hesum ætlanum hevur fólkaflokkurin bara enn einaferð avdúkað sína sonnu muru.

jamú.

Misnøgdir arbeíðsmenn og maskinførarar

Jólagávan helt ikki, sum okkum var lovað við stórum orðum millum annað av Jógvani við Keldu á jólafestini fyri arbeíðsfólkunum hjá kommununi. Figgjarætlanin fyri 88 kom út, og í henni var nokk av peningi settur av til keyp av maskinum.

2 mans, maskinførari og arbeíðsformaður vóru niðri og hugdu at maskinum.

Hugt var eftir Hannomag. Tann maskinan, ið vit høvdu áhuga fyri æt Hannomag 180, ein 18 tons maskina, men hesa maskinu anbefalaðu teir á fabrikkini ikki, av tí at teir fóru at gevast at framleiða hesa, av teirri grund, at tað hydrauliska systemið vóru teir ikki nøgd-ir við.

Henda maskina verður avloyst av einari, sum kemur at eita Hannomag 200, men hon kemur ikki á marknaðin fyrr enn í juni, og pris kunnu teir ikki upplýsa. Síðan hugdu vit at Hannomag 160, ið er ein 16 tons maskina. Henda maskina meintu vit var ov litil til okkara brúk, av tí at vit hava eina 14 tons maskinu.

Hannomag 160 ynsktu vit ikki, tí vit settu stór spurnartekin við bummin, mettu hann vera ov veik og grev o.a. mátti broytast á maskinuni og alikavæl høvdu vit ikki verið nøgdir við hana.

Eisini varð hugt at Aakerman H7 og H10 og dámdu vit maskinurnar sera væl.

Aakerman H10 vígaði 18 tons og var tann maskinan, ið var best eignað til tey arbeíði, ið skulu gerast í komandi tíð.

Viðmerkjast kann, at okkum dámdi sera væl bummutstýrið, greivið og tað hydrauliska systemið, tí tað hevði fleiri fyrimunnir fram um aðrar maskinur. Hon var okkara stóra ynski, tá hevði gávan, sum okkum varð lovað á júlum verið hildin.

Býráðsfundurin tann 1/3-88 var eitt stórt vónbrot hesum viðvíkjandi. Tá maskinkeypið kom fyri, tók Biggi (Jákup Mikkelsen) orðið og las úr omanfyri standandi viðmæli, sum arbeíðsformaður, maskinførari og býarverkføðingur høvdu latið inn, hann kom knappliga igjøgnum heiltina av tilmælinum, so byrjaði hann at tosa um maskinkeyp. Hann mælti til at keypa eina Hannomag 160 fyrst, og síðani byta hana um við Hannomag 200, tá hon kom á marknaðin. Hetta

vildu hinir býráðslimnir ikki ganga við til. Tá Biggi so byrjaði at forklára um maskinur, bleiv alt ein hurlivasi fyri okkum, sum vóru á fundi, av tí at vit hava arbeitt so nógvi við maskinur.

Harnæst kom Olvheðin og helt at allar maskinur vóru líka, hann hevði koyrt stórar bilar og litlar bilar og eisini trukkar og samanliknaði teir við gravmaskinur. Gud viti hví hann skiftir so titil bilar út, tá ið alt er líka gott. Nei, skil fyri maskinum hevði hann als ikki, sum hann tosaði.

Minnilutin tosaði út frá øllum viðmælinum og metti at tað skuldi vera ein Aakerman H10, sum vit høvdu verið ógvuliga fegnir fyri. Síðani bleiv ein ræðuligur gangur, menn slóðu nevan í borðið og róptu, brigslaðu hvørjum øðrum ymskt gamalt. Hetta høymdi als ikki heima á opnum fundi, og hevði als onki við maskinkeyp at gera.

Árni sat burtur í øðrum heimi, sum um hann tonkti uppá eitt gott klassiskt stykki, og kleiv ikki í tvey. Meðan Litli sat sum ein fittur smádrongur í hásetinum, tí Jógvani við Keldu var rýmdur út, men Litli hevði nokk at gera við at skrykkja í Olvheðin, so hann ikki breyt borðið sundur til pinna-brenni. Hann uppfærði seg

sum eitt ótt. Kristian Friðrik bronglaði tó nokur fá orð, men var so bleikur, sum um onkur hevði pundrað hann, so reint mjøl í posanum høvdu teir ikki (sikker ein greytur).

Nú skulu tit sleppa at gita, hvørja maskinu teir keyptu. Jú, teir tonktu uppá svágin hjá borgmeistarinum.

Til stórt skuffils fyri arbeíðsfólk hjá kommununi, ið hevði gleitt seg til eina stóra maskinu, sum var lovað teimum millum øðrum av Bigga, bleiv tað ein Hannomag 160. 5 fyri og 4 ímóti. Ikki kann sigast annað enn at Jógvani við Keldu, sjálvt um hann ikki var til staðar, hevði klárað at heilavaskað sínar partamenn til at keypa maskinuna frá sváginum. Jógvani við Keldu nýtti sama máta sum Pilatus á sinni, hann vaskaði sínar hendur og rýmdi av fundinum.

Til at slætta sjógvinn yvir fyri arbeíðsfólkunum, góðtøku teir viðmælið um keyp av stórum renni-gravara VOLVO BM 6300 og tað takka vit teimum hjartaliga fyri. Hetta var eisini eitt av okkara stóru ynskjum, men í hesum føri var ongin svágar at tonkja uppá. Hannomag ger ikki rennugravara av hesum slag.

Arbeíðsfólk hjá kommununi

Føroya Læraraskúli

Tey, sum ætla sær at søkja inn á Læraraskúlan sum læraralesandi komandi skúlaár, verða biðin um at venda sær til skúlan at fáa umsóknarbløð.

Umsøkjarar við students- ella HF-prógvi ella prógvi á líknandi stigi hava fyrimum.

Umsóknarfreistin er 1. juni 1988.

FØROYA LÆRARASKÚLI

telef. 13501 - kl. 9.00 - 15.00.